

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ขอขมาบาปจากประเทศใหญ่ ๆ

ที่จะให้วัดแน่นอนหนามั่นคงถาวร เจ้าของวัดคือหัวหน้าวัดต้องเข้มงวดกวดขันโดยลำดับลำดับไป สุดท้ายก็ต่างคนต่างเข้มงวดแล้วภัยก็ไม่มี นั่นเป็นอย่างนั้น ต่างคนต่างเข้มงวดในตัวเอง ๆ แล้วก็ไม่มีอะไรแสดงออก

เวลานี้นายกยังอยู่กรุงเทพหรือเมืองใด (ผู้ว่า อยู่เมืองไทยครับ วันนี้คงจะกลับอุดรดีด) นี่ก็ไม่ได้ดูเหมือนกันจะว่าไง ต่างคนต่างหนัก เอาหนักเพื่อชาติไม่เป็นไร เราทำงานเพื่อชาติไม่เป็นไร การถูกโยกย้ายไปนั่นไปนี่ด้วยความเป็นธรรมเราไม่ว่า ถ้าถูกโดนเข้าอย่างไม่เป็นธรรม เห็นแก่ตัว เห็นแก่พวกพ้องของตัวเองยิ่งกว่าชาติบ้านเมืองนี้ เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรา ชัดกันเลยนะกับเรา มันไม่เป็นธรรม ถ้าย้ายไปด้วยความเป็นธรรม ไปไหนไปเถอะเราทำงานเพื่อชาติเท่านั้นพอ ที่ย้ายไปเพื่อชาติก็ตามแต่มีเบื้องหลังที่ทำให้ขุ่นเป็นตมเป็นโคลนไปอย่างนั้นไม่ให้ทำ ไม่ถูก ไปไหนก็จะต้องเป็นอย่างนั้น ก่อกรรมก่อเวรกันไปเรื่อย ๆ ถ้าเป็นธรรมแล้วไปไหนสะอาดไปเรื่อย เป็นอย่างนั้นนะ

ทางเรื่องทองคำเราเพื่อชาติ เวลานี้กำลังกระจายออกไปบรรดาพี่น้องชาวไทย เรา กำลังพิจารณากัน ไม่เห็นแก่ชาติจะเห็นแก่ใครวะ ก็เราทำนี้เราทำเพื่อชาติบ้านเมือง เราไม่ได้ทำเพื่อใครเราก็บอกแล้ว เราไม่ทำเพื่อเราก็บอก ก็คิดดูซิจะตายอยู่ทุกวันนี้ เป็นไร ก็อย่างนั้นแล้ว ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมส่วนใหญ่ อันนี้ทางวงราชการงานเมือง ผู้มีอำนาจหน้าที่ทางไหนมันก็ต้องเป็นไปตามแถวแนวสายของงานไปเรื่อย ๆ ไปอย่างนั้น เพื่อความดีของชาติไทยเรา สงบร่มเย็น ถ้ามีข้าศึกอยู่ตรงไหนมันไม่สบายนะ

อยู่ในตัวของเราก็ไม่สบาย ข้าศึกมันเกิดขึ้นไม่สบายละ พอพูดอย่างนี้เราก็เรียกว่านิทานสตนะ เมื่อ ๒-๓ วันนี่ใครไม่รู้เอาผักต้ว ตำผักต้วแหลกละเอียดมาให้เรา เราเคยเข็ดมันอยู่แล้วผักต้วนี้แหละ เขาเรียกซุบผักต้ว เอามากิน เอ้ นี่มันเหมือนผักต้วน้ำ มันเป็นอย่างไง สีมันเป็นสีผักต้วนะ แต่ทำไมละเอียด ทีนี้มันก็ส่งสัยกับกับดอกทองดอกทองในวัดนี้มีเยอะนะ เวลาเขาตำเขาป่นมันแหลกเหมือนกันมันก็ไม่รู้ละชิ ทีนี้เราชอบตำซุบดอกทอง กินแล้วมันดีมันไม่มีพิษมีภัย แต่ผักต้วนี้กินลงไปแล้วถ่ายท้องไปทันทีทัน คว่ำโถนทันทีทัน คว่ำไม่ทันมันก็ฟาดใส่รถเลย เข้าใจไหม

เมื่อ ๒-๓ วันนี้ก็เห็นผักตบนี้ละมา ชุบผักตบละเอียดล่อ ไอ้ ทำดีเราว่า นี่มันไม่ใช่ผักตบเหรอ ดูแล้วดูเล่า ทีนี้จับมาลองใส่ลิ้นลองดู ถ้าเป็นผักตบความหมายที่เราคิดไว้เดิมก็มันจะเปรี้ยว นี่เอาลองชิมก็ไม่เห็นเปรี้ยวนะ พอไม่เห็นเปรี้ยวมันก็เอนไปทางดอกทอง คงเป็นดอกทองละ วันนั้นก็ซัดเอาเสียมากนะ พอไปตามทางนี้ซัดตามทางเลย โอ้ย.เอา จริง ๆ ไม่ทันเลยนะ มันกินอะไรเมื่อเช้านี้ พระท่านเลยบอก (ไม่ใช่ผักตบเหรอ) ผักตบอะไร (ผักตบเมื่อเช้านี้ที่เขาทำ) โอ้ย.ถ้าอย่างนั้นยอมรับแล้ว ผมกินมากนี่นะ นั่น เห็นไหมละ ชาติไปตามทางเลย ผักตบมันเอาเรา เมื่อเช้านี้มีมาอีก เป็นของเก่าหรือของใหม่เราเอานิดหน่อย คือมือหนึ่งต่อมือหนึ่งระวัง ไม่เอาทั้งสองจะคอยฟังดูก่อน เป็นอย่างนี้ละ

นี่เห็นไหมภ้ยมันเกิดในร่างกาย มันอยู่ได้เมื่อไร ชาติไปตามทางเลยวันนั้น โอ้ย.มันเอาเร็วนะ เอาปุบปับเลยเทียว วันนี้ก็มียอกนะ วันนี้ไม่ใช่ฉันมากเตรียมทำไว้สู่มันหน่อย ถ้าเห็นวันหลังไม่เอาเลยแหละ ถ้ารู้ว่าผักตบนี้ยังงี้ก็ไม่เอา แต่นี่มันเหมือนกันกับผักดอกทองเลยทำให้เสียท่า ร่างกายถ้าปรกติมันก็ดี ถ้าไม่ปรกติมันก็เป็นอย่างนั้น คนเราอยู่ร่วมกันเหมือนกัน จุดใดจะดีก็ตามถ้ามีจุดไม่ดีแล้วก็ทำลายกันได้ ต้องพากันระมัดระวัง ให้เข้มงวดกวดขัน จะเห็นแต่ว่าคนนั้นคนนี้ไม่ได้นะ ต้องทุกคนระมัดระวัง

เช่น ยาเสพติดนี้ใครก็มีลูกมีเต้าหลานเหลน ให้พากันเข้มงวดกวดขันในลูกหลานของตนนะ เด็กก็ดี พ่อหลุดมือจากพ่อแม่ไปแล้ว ไปโรงร่ำโรงเรียนก็เข้าเพื่อนฝูง ไปเสียตรงนั้นนะ เด็กเสียตรงนั้น สิ่งเหล่านี้มันเสียจนกระทั่งสถานที่เข้มงวดกวดขันที่สุด คือในเรือนจำมันยังเข้าได้นะ มันเข้าไปตามสายของมัน สายของมันก็เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่นักโทษนอกเรือนจำ มันไม่ได้เป็นนักโทษที่เขายอมรับกันอย่างเปิดเผย มันเป็นนักโทษลับ ๆ มันเป็นสายเข้าไป เอาพวกเหล่านี้ไปยื่นให้นักโทษกิน นั่นละชายกันเกลื่อนอยู่ในเรือนจำมี ลูกศิษย์เราเต็มเรือนจำไม่รู้ได้ยังไง เข้าใจไหมละ เวลาเขาพูดตามเรื่องมันมายังไง ๆ มันถึงมาอย่างนี้ เขาก็เล่าให้ฟังละเอียดล่อ แน่ะ มันก็รู้อย่างนั้นแหละ

อย่างที่ว่ากระทรวงต่าง ๆ ลูกศิษย์ลูกหามีอยู่ทุกกระทรวง แต่ก่อนเราก็อทราบแต่เราทราบเราก็อทราบธรรมดาไม่ได้เกี่ยวข้องอะไร ๆ เรื่องราวเป็นยังไงก็ทราบ จนกระทั่งที่เราไปเกี่ยวข้องในวงงานนี้ซิ อย่างที่ช่วยชาติคราวนี้ เราเข้าไปเกี่ยวข้อง นั่นละมันถึงได้กระจายออกไป เลยกลายเป็นเราก็อเป็นนักรบคนหนึ่งออกสนามเพื่อชาติ แน่ะ

ก็อย่างนั้นแล้ว เมื่อเวลามันเข้าไปเกี่ยวข้อมันก็เป็นเองของมัน ตามหลักกรรมวินัย พระไม่เข้าไปเกี่ยวข้อม การบ้านการเมืองนั้นเป็นเรื่องของชาติบ้านเมืองเขา พระเป็นเรื่องของพระ เราก็ถืออย่างนั้นมาตลอด เราไม่เข้าไปเกี่ยวข้อม ทราบมาด้วยดีเรื่องอะไร ๆ ทราบมาโดยตลอด แต่เหมือนไม่ทราบนะ เฉย

จนกระทั่งเรื่องของเรามันเข้าไปเกี่ยวข้อมโดยไม่คาดไม่ฝัน ดังที่ช่วยชาติคราวนี้แหละ เข้าไปอยู่ในวงกลางละซีที่นี้ นั่น เห็นไหมล่ะ เมื่อเข้าไปอยู่ในวงกลาง ความรับผิดชอบอยู่กับใคร มันก็มาอยู่กับเรา ที่นี้มันก็เบิกละซีใช้ไหมล่ะ นี่ละเรื่องมันก็เป็นได้ อย่างนั้น ที่นี้ไม่ผิด แน่ ถ้าธรรมดาผิด ถ้ามีเหตุผลโลกที่เข้าเกี่ยวโยงอยู่อย่างนี้ อย่างเราทำนี้ไม่ผิด ถ้าผิดเราไม่ทำ ก็เป็นอย่างนั้นแหละ ความไม่ได้อยู่ที่ไหนมันเสียหายมันนั้นแหละ ต้องได้ระมัดระวังช่วยกันทุกคน ๆ ให้ระวัง

วันนี้บอกผักตบใครก็คงจะทราบ ผักตบนี้สำคัญนะ เอาที่อยู่นะ เราเอาอย่างตายใจวันนั้นพาดเอาเสียโถ ราวไปเลย หนักกว่านั้นมันเจ็บบิตนะ บิดด้วย นี่ถ้าลงซ้ำเข้าไปอีกบิต นี่ยังไม่ซ้ำมันก็ยังบอกแล้ว มันรุนแรงถึงขั้นเจ็บท้องบิดด้วย ถ่ายด้วยเจ็บบิตภายในด้วย เราเคยแล้วกับอันนี้ ที่ไม่ฉันทมาเลยนี่ก็คือฟักทอง ฉันทลงไปแล้ว เส้นท้องนี้เป็นแผ่นเลย มันดึงเส้นท้อง ผิดเส้นท้องมากนะฟักทอง เราหยุดมาตั้งแต่ฆราวาสแล้วไม่เอาเลย จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ไม่เอา พอฉันทเมื่อไรมันก็เป็นเมื่อนั้น สิ่งที่มันผิด ผิดรุนแรงอย่างนั้นเราก็ต้องงดเลยไม่เอาเลย ถ้าพอหลบพอหลีกอยู่บ้างก็มีฉันทบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เอามาก

ทองคำเราเวลานี้ก็กำลังจะเริ่มรวมกัน พินิจพิจารณาเรื่องการช่วยชาติเราทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน เพราะบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายเรียกว่าทั่วประเทศไทย ก็ทราบทั่วหน้ากันว่าเราได้ออกประกาศแล้วว่า การช่วยชาติคราวนี้ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นเครื่องหมายแห่งการช่วยชาติของคนไทยทั่วประเทศ ขอให้ได้ ไม่นักมากเกินไป และเป็นสง่าราศีเป็นสิริมงคล เป็นความแน่นหนามั่นคงแก่ชาติไทยของเรา ไม่มีส่วนไหนที่จะทำให้เสียเพราะการได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เข้าสู่คลังหลวงของเรา มีแต่เป็นมงคลมหามงคลทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราถึงอุทิศสำหรับพยายามบิบบิน นี่บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยเริ่มคิดกันละ ควรคิดแหละไม่คิดไม่ได้ ต้องคิด ตั้งแต่หลวงตาเองไม่เคยมุงอะไรในโลกอันนี้ ยังคิดเพื่อพี่น้องทั้งหลายจนจะเป็นจะตาย ก็น่าจะคิดกันบ้างซิ พี่น้องทั้งหลาย

เราถ้าพูดตามสัตตามส่วน ในเรื่องทั้งหลายที่ยอมรับกันทั่วโลก คือว่าเราก็เป็นพระ เราไม่เคยสนใจกับสิ่งเหล่านี้ตั้งแต่ไหนแต่ไรมา แล้วเหตุใดจึงได้มาหมุนตัว ๆ นี้เป็นเวลา ๕ ปีเต็มแล้ว เพื่อพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ได้เพื่อเราเลยเราก็เคยบอก หนักก็หนักมากแต่หนักเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั้งนั้นแหละ จึงควรคิดกันละนะ จะไปจีตจางว่างเปล่าอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ แบบหัวทออยู่ในกระดองเหมือนเต่าดูไม่ได้นะ เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองเต่านะ อย่าไปหัวทอซิ เวลาคิดต้องคิด เวลาเด็ดต้องเด็ด เวลาอ่อนอ่อนอย่างนี้มันवल เวลาเด็ดก็เด็ดอย่างเฉียบขาดต่อข้าศึกศัตรูทั้งหลาย

อันนี้เราก็พยายามกัน อย่าเป็นหัวทอในกระดองเหมือนหัวเต่า ทั้ง ๆ ที่ผู้นำพาดำเนินอยู่แทบเป็นแทบตายนี้มันน่าคิดอยู่นะ ขอให้พิจารณาให้ดี เมืองไหนก็ตามบ้านใดก็ตามต้องอาศัยความพร้อมเพรียงสามัคคี ที่เห็นว่าถูกต้องแล้วพร้อมเพรียงกันทุกอย่าง ถ้าอันไหนไม่ดีเราก็พร้อมเพรียงกันละ นั่นถูกต้อง อันไหนดีเราก็พร้อมเพรียงกันส่งเสริมขึ้น เมืองไทยเราก็จะเจริญรุ่งเรือง อย่างเราได้ทองคำมาน้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นของเล่นเมื่อไร ทำเมืองไทยให้อบอุ่นตลอดไปเลย

นี่ละที่หลวงตาได้อุตส่าห์พยายามเพราะความคิดเรียบร้อยแล้ว มีแต่เป็นเครื่องหนุ่น ๆ ชาตไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้นเท่านั้น ส่วนที่จะทำให้เสียไม่มี จึงต้องอุตส่าห์พยายาม เวลานี้ก็ได้จะร่วม ๖ ตันแล้ว วันที่ ๑๒ เมษายนนี้ก็เร่งแล้วนะ จุดนี้จุดหนึ่ง ๕๐๐ กิโล จุดวันที่ ๑๒ เมษายนข้างหน้านี้ได้พยายามเต็มที่ เราได้ประกาศออกด้วยว่าควรจะให้ได้น้ำหนักทองคำ ๕๐๐ กิโล พอได้ ๕๐๐ กิโลแล้วก็ไป ๖ ตันกว่าไปแหละ ให้ได้ตรงนี้

นี่เรากำลังจะถอนเงินออกจากธนาคารเกือบทั้งหมดวางั้นเถอะ ส่วนใหญ่จะออกทั้งนั้น ๆ ถอนออกมาหมด ถ้ายังเศษเหลือก็ เศษเหลือเป็นหมื่นหรือว่าเป็นแสนอย่างมากจะเหลือไว้เพียงเป็นแสนในธนาคาร เป็นล้านเป็นอะไรนี้เอาออกหมดเลย เพราะมันยังมีความเกี่ยวข้องอยู่กับการรับบริจาคของบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เข้าสู่ธนาคาร เราจึงต้องเอาเชื่อไว้ในนั้น ไม่มากก็ให้มีไว้สำหรับรับเวลาคนนั้นบริจาคมาโอนมาก็รับเอาไว้ ๆ ส่วนใหญ่จะถอนออกทั้งหมด ทางกรุงเทพฯก็เซ็นใบถอนเรียบร้อยแล้วให้ไปแล้ว ทางนี้ก็กระยะพอดีเลย เอามารวมบัญชี แล้วก็ถอนหรือโอนไปเลย ได้เท่าไรก็รับซื้อทองคำ เตรียมไว้พร้อมในวันที่ ๑๒ เมษายนนี้แหละ เรากะไว้ตรงนี้ให้ได้ ๕๐๐ กิโล

เวลานี้ทองคำที่เราได้เรียบริ้อยแล้ว ๑๓๒ กิโล นี่หมายความว่าทองคำที่ได้เรียบริ้อยแล้วในจำนวน ๕๐๐ กิโล เวลานี้ได้ ๑๓๒ กิโล เราก็จะได้เอาทองคำจากธนาคารมาอีก มาบวกกันเข้า ๆ ให้ได้ ๕๐๐ กิโล นี่เป็นชุดหนึ่งเป็นระยะ ๆ นี่บรรดาลูกศิษย์ลูกหาาก็เริ่มรวมหัวกันแหละ ต่างคนต่างบริจาคถึงขนาดเขียนจดหมายมาหาเราแล้วว่า ยังงิทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะไม่ให้เลย ๒๕๕๖ ว่าอย่างนั้นนะ ว่าจะให้เสร็จสิ้นในปี ๒๕๕๖ เราก็ได้รับทราบแล้ว เวลานี้กำลังประชุมกันในที่ต่าง ๆ รวมกัน คือถุณข้างหน้านี้เป็นจุดใหญ่โตมากเหมือนจะร้างรากร้างโคนออกหมดเลยแหละ กะว่าอย่างนั้น ถุณข้างหน้านี้ จะรวมกันให้เสร็จในระยะนี้ว่างั้น

เราก็ทำของเราไปอย่างนี้แหละเรื่อย ๆ ไป วันที่ ๙ นี้ก็จะไปกาฬสินธุ์ละมั้ง ไปกาฬสินธุ์นี้ไปค้าง ๒ คืนหรือยังงิ (ค้างคืนเดียวครับ) เออ วันที่ ๙ ไปกาฬสินธุ์ เทศน์เสร็จแล้ว วันที่ ๑๐ กลับมา ที่นี้วันที่เท่าไรไปที่นี้ต่อกันเลย (วันที่ ๑๔ ครับ ไปค้างกลับ ๑๕ ครับ) เออ วันที่ ๑๔ นี้ก็ยังไม่ค้างแล้วกลับมาเสียก่อนนะ วันที่ ๑๔ ไปค้างที่บ้านโพน เผาศพท่านเจ้าคุณเขียน วันที่ ๑๕ กลับมา วันที่ ๑๖ ไปเผาศพที่บ้านไชยวาน พอหลังจากนั้นกลับมา หลังจากนั้นละที่นี้ไปติดต่อกันไปเรื่อยเลยนะ วันที่เท่าไร (วันที่ ๒๐ ไปอุบลครับ)

เออ ดูเหมือนวันที่ ๒๐ จากนั้นก็เรื่อยเลย จนกระทั่งถึงนครพนม วันที่ ๒๘ เผาศพท่านเจ้าคุณวัดศรีเทพ เสร็จจากนั้นแล้วถึงจะกลับก็เรียกว่า สิ้นเดือนพอดีแหละ วันที่ ๒๘-๒๙ เผาศพ ที่วัดศรีเทพ แนะ ๓๐-๓๑ มันก็สิ้นเดือน เราก็กลับมา พอต้นเดือนเมษาก็ลงกรุงเทพฯ อีกแล้ว ลงไปครั้งนี้ก็เกี่ยวกับเรื่องมอบทองคำ เข้มงวดกวัดขันเอาหนักอยู่เหมือนกันแหละคราวนี้ ให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล นั้น เดือนเมษา วันที่ ๑๒ เราจะลงไปก่อนนั้นแล้ว แต่ยังไม่ได้กำหนดวันว่าจะลงตอนไหน ตั้งต้นเดือนเมษาไปแล้วกำหนดเมื่อไรก็ได้ทั้งนั้นแหละ เพราะเราตั้งใจจะไปอยู่แล้ว กว่าจะกลับนี้ก็นานอยู่นะ คงจะไม่ต่ำกว่า ๒๐ วัน เพราะงานมันติดมันต่อเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่ตลอด

สรุปทองคำและดอลลาร์ วันที่ ๑ เมื่อก่อนนี้ ทองคำได้ ๓๑ บาท ๑ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๙๗ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้ววันที่ ๑๐ ันวานั้นนะ เวลานี้เรา ได้ทองคำเพิ่มเข้ามาอีก ๑๓๕ กิโล ๓๔ บาท ๘๒ สตางค์ เราก็จะเอาทางโน้นมาบวกทางนี้มาบวก ที่นี้ดอลลาร์ได้ ๑๒๙,๔๙๙ ดอลลาร์ นี่หมายถึงว่าดอลลาร์ที่ได้หลังจากการมอบแล้ว รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งที่มอบแล้วและที่ยังไม่ได้มอบเรียกว่าทั้งหมดเลย ได้ทองคำ ๕,๖๙๕ กิโล ถ้า ๕๐๐ กิโลนี้เข้าไปปั้มมันก็เป็น ๖,๐๐๐ ละนะ

ที่นี้ดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอไปแล้วและยังไม่ได้มอได้ ดอลลาร์ ๗, ๓๒๙,๔๙๙ ดอลลาร์ ที่เราได้แล้วนะ ก็จะขับไปเรื่อย กรุณาทราบตามนี้ เวลาที่พูดอยู่ เดียวนี้มันก็ออกทางอินเตอร์เน็ตอยู่ไม่ใช่หรอ นี่ก็ออกอยู่ตลอด ออกทั่วโลก ออกหมด เราอยากให้โลกทั้งหลายได้หันหน้าเข้ามาสู่ธรรม ถ้าโลกทั้งหลายส่วนใหญ่ ๆ ได้หันหน้าเข้าสู่ธรรมแล้วโลกนี้ก็จะมีความสงบร่มเย็น แม้จะตั้งทำเป็นฟินเป็นไฟอยู่อย่างเวลานี้ก็ตามนะ อำนาจแห่งธรรมนี้จะระงับดับลงได้โดยไม่ต้องสงสัย ถ้ามีผู้เข้ามาสนใจในเรื่องอรรถเรื่องธรรม ซึ่งเป็นน้ำดับไฟอยู่แล้ว โลกนี้จะค่อยสงบลง

นี่ก็ทราบกันปิดกันไม่อยู่แล้ว ประเทศใหญ่ ๆ ทั้งนั้นเวลานี้มีแต่กำกាប់ันหมัดใส่กัน เมืองไหนต่อเมืองไหนไม่ใช่เมืองเล็กเมืองน้อย มีแต่เมืองที่จะเป็นไฟบรรลัยกัลป์ เผาโลกให้ฉิบหายไม่สงสัยละนะ มีกี่ประเทศ ประเทศไหนเป็นยังงี้ แล้วมีตั้งแต่ตัวเป้ง ๆ ที่สำคัญดูว่ามีความรู้ความฉลาดอำนาจบาตรหลวงทั้งนั้นแหละ ที่จะขึ้นต่อกรกัน แล้วโลกจะเป็นฟินเป็นไฟกัน เพราะความเป็นฟินเป็นไฟนี้เป็นผลของความอวดดี แล้วจะเป็นฟินเป็นไฟเผาไหม้กันได้ไม่สงสัย ถ้าไม่มีธรรมระงับ ถ้ามีธรรมระงับ

สิ่งเหล่านั้นสร้างมาไว้เพื่ออะไร ก็เพื่อจะป้องกันรักษาตัวเอง ธรรมมีน้ำหนักมากกว่านั้น เข้าทีเดียวเดียวเลยนะ ธรรมมีคุณค่ามีราคามีน้ำหนักมากกว่าเครื่องมือเหล่านี้ ที่จะมาทำลายโลกเป็นไหน ๆ เพราะธรรมนี้มีมากเท่าไรยิ่งจะเป็นน้ำดับไฟ สิ่งที่เป็นเสนียดจัญไรต่อโลกทั้งหลายเวลานี้ ก็คือสิ่งที่โลกกำลังพองตัวอยู่นั้นแล จะระงับดับลงได้ด้วยอรรถด้วยธรรม ถ้ามีอรรถมีธรรมแล้วโลกจะระงับ ถ้าไม่มีอรรถมีธรรม ใครจะเก่งเท่าฟ้าก็ตาม มันก็เหมือนกับอึ่งอ่างกับวัวไนนิทานอีสป

อึ่งอ่างคืออะไร คือพวกโลกที่อวดดีอวดดี อวดเก่งกล้าสามารถ ว่าตัวเป็นผู้มีความรู้ความฉลาด สามารถที่จะเอาโลกนี้ให้อยู่ในเงื้อมมือของตนได้ นี่คือง้างมันพองตัวของมัน ที่นี้เขาก็เป็นอึ่งเราก็เป็นอ้าง อึ่งกับอ้างก็ชัดกันละซิ ชัดกันแล้วมันไปโดนอะไร อ้างอ้างกับวัวอวดดีกว่าวัว อ้างอ้างอวดดีกว่าวัว ชัดกันลงไปแล้วคำว่าวัวคืออะไร คือความพินาศฉิบหายครอบคลุมเลยเข้าใจไหม นั่นละวัวคือความพินาศฉิบหาย ที่เกิดขึ้นจากความอวดดีอวดดีของอ้างของอ้างนี้แหละว่าตัวเก่ง ครั้นเวลาทำลงไปแล้ว มีแต่เถ้าแต่ถ่าน นั่นละถ่านว่าวัว มีอำนาจมาก ความฉิบหายเป็นผลจากความอวดดี เราจึงไม่ควรจะอวดดีอย่างนี้

อันนี้คืออวดเลว ไม่ใช่ความอวดดีของธรรม ความอวดดีของธรรมต้องระงับดับลง สิ่งใดที่จะเป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองให้ระงับดับ ผู้ใหญ่ดับมาก ผู้น้อยดับน้อย

ต่างคนต่างดับ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าคนไม่ทำให้เกิด นี่เป็นของสำคัญ เราจึงอยากขอพิณพาทกับชาวโลกทั้งหลาย คำว่าธรรม จะเป็นศาสนาใดก็ตาม ขอให้มึธรรมด้วยความเมตตา คิดเห็นชีวิตจิตใจของโลกทั้งมวลนี้ เข้ามารวมกันเป็นความสงบสุขร่มเย็นด้วยกัน ด้วยความเป็นธรรม เห็นอกเห็นใจกันแล้วโลกจะเย็น นี้เรียกว่าโลกมีธรรม

ศาสนามีธรรม จะเป็นศาสนาใดก็ตาม เมื่อมีธรรมเพื่อส่วนรวมให้ได้รับความสงบร่มเย็น ศาสนานั้นจะครองโลกได้ ถ้าศาสนาใดอวดดีอวดดี อวดความแก่ล้ากล้าสามารถของตนแล้วจะทำลายคนอื่น ให้มาอยู่ในเงื้อมมือของตน ศาสนานั้นคือไฟเผาโลก ไม่เรียกว่าศาสนา คือไฟเผาโลก ถ้าเป็นศาสนาที่เห็นอกเห็นใจสัตว์โลกด้วยกันแล้ว พวกัันระงับดับสิ่งที่จะเป็นภัยต่อโลกเสีย สงบลงได้อย่างรวดเร็ว นี้เรียกว่าศาสนาปกครองโลกโดยความเป็นธรรมโดยแท้

เราอยากขอพิณพาทจากชาวโลกทั้งหลาย ไม่ควรจะมาแสดงอวดดีอวดดีอวดเด่นให้เหนือความตาย มันเหนือไม่ได้ละ ความตายนี้ครอบเราทุกท่าน ยิ่งเราอวดเก่งเท่าไรความตายยิ่งขยับเข้ามา ความฉิบหายยิ่งขยับเข้ามา ไกลบ้านไกลเมืองไกลตัวของเรา สุดท้ายหมดโลกนี้เป็นไฟด้วยกันหมด นี้เข้าถึงแล้วโลกเป็นไฟ ถ้าไม่เชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ หรือคำสอนของธรรม ถ้าเชื่อคำสอนของธรรมแล้วจะมีความสงบร่มเย็น

เราอย่าว่าธรรมนี้อยู่ศาสนาใด ให้นำเข้ามาเป็นธรรมสอนเราด้วยกันทุกคน เราจะเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ความเมตตาสงสารจะเกิดขึ้นทันทีจากธรรม เพราะธรรมไม่เคยมีความโหดร้ายทารุณต่อผู้ใด นอกจากเป็นความร่มเย็นเป็นสุขต่อสัตว์โลกทั่วหน้ากันเท่านั้น จึงขอให้หม้อมธรรมเข้ามา เป็นความโอบอ้อมผ่อนผันกันโดยลำดับลำดับมา โลกนี้จะไม่เป็นพินเป็นไฟนะ เราขอพิณพาทจากชาวโลกทั้งหลายเฉพาะอย่างยิ่งประเทศใหญ่ ๆ นั้นแหละ ควรจะนำธรรมเหล่านี้เข้าไปบรรจุในประเทศของตนให้มาก ๆ กลายเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของประเทศเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั่วหน้ากัน เขาจะถือว่าประเทศเหล่านี้เป็นพ่อเป็นแม่ของเขา เขาจะน้อมกายถวายตัวเป็นลูกของประเทศใหญ่ ๆ นั้นทันที

แต่ประเทศใหญ่ ๆ จะมาขยี้ขยำประเทศเล็ก ๆ ให้แหลกเหลวพร้อมกับประเทศของตนอย่างนี้ไม่มีใครยอมรับ ไม่มีใครชมเชยสรรเสริญ โลกตำหนิกันทั่วหน้าเลย เพราะได้รับความฉิบหายเสมอหน้ากันจากสิ่งเลวร้ายทั้งหลายเหล่านี้ วันนี้เราก็

พูดเพียงเท่านั้น ขอฝากการบิณฑบาตเป็นธรรมไว้กับบรรดาโลกทั้งหลาย ว่าศาสนธรรมไม่เคยทำผู้ใดให้ฉิบหายวายปวง แต่เรื่องกิเลส ความอวดดีอวดเด่น ความเก่งกล้าสามารถนี้ทำโลกให้ฉิบหายมานานแสนนานแล้ว อย่างนำเข้ามาใกล้ชิดติดพันกับประเทศชาติของเราซึ่งกำลังรักนวลสงวนตัวทุกคน เพื่อความสงบร่มเย็นให้นำธรรมเข้ามาเฉลี่ยแจกจ่ายกันไป มีเล็กมีน้อยมากน้อยเพียงไร มีแต่ความเมตตากระจายกันไปแล้วโลกนี้จึงมีความร่มเย็น เอาละ พูดเพียงนี้ละ พอ ต่อไปนี้จะให้พร

อ่านและฟัง ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th